

сіѧ оұғотобана єсть ѿ вѣка, и
ты ю спасені, и поідеть съ тобою,
и непрію, таіш твѣ бѣдѣтъ ѿ неа
чада. и таіш оуслыша Твоя сіѧ,
возлюби ю, и душа єгѡ прілѣ-
піса ѿблѡ єн. и приідоша во
Екватаны.

Глава 3.

Се прідоша въ дому Рагу-
наевъ: Сарра же ерѣте ихъ,
и радостно прікѣтствоваше
ихъ, а онъ ю: и введеніе ихъ въ
домъ. И рече Рагуналъ Єдинъ женихъ
своій: коль подобенъ юноша Тв-
оя синъ брата моего; и бо-
проси ихъ Рагуналъ: ѿбѣдъ єсть,
братья; и рѣша ємъ: ѿ синъвъ
Нифодаліміхъ пѣненныхъ въ Ні-
неевію. И рече наізъ: Знаете ли Тв-
оя брата нашего? онъ же рѣша:
Знаемъ. и рече наізъ: Задавестеетъ
ли? Онъ же рѣша: и тику єсть,
и Задавестеетъ. и рече Твоя:
Онъ мой єсть. И незікочи Рагу-
налъ, и облобызѣ єго, и плаакаса,
и благослови єго, и рече ємъ:
добраꙗш и благагѡ человѣка синъ:
и слышавъ, таіш Твоя погуби
они свои, скорбенъ бысть и плаака-
са. И Єдна жена єгѡ, и Сарра
дщерь єгѡ плаакаса, и прѣаша
ихъ оусердно. И Заклаша она
ѡбѣдъ, и предложиша си единъ мно-
жайшиа. рече же Твоя Раданъ:
Аваріа брате, рці, и ніхже

благолала єси на путь, и да со-
вершитса дѣло. И сообіїнъ слово
Рагуналъ, и рече Рагуналъ изъ Тв-
оя: мажь, пій, и благодѣшествій:
тебѣ бо достоіти дѣтище моє
взять: обаче обѣвлю тебѣ нестинъ.
Благодать дѣтище моє седми мѣ-
жемъ, и єгда вхождахъ изъ ней,
оумирахъ подъ нощь: но нынѣ благо-
дѣшествій. и рече Твоя: не відіш
ничтоже здѣ, дондеже поставите,
и собѣщаитесь со мною. и рече
Рагуналъ: поимъ ю ѿ синъ по
обѣчу: ты бо братъ єси єд., и
она твоя єсть. милостивъ же Госп-
да благопоспѣшихъ вами во блага. 1
И призвѣ Сарра дщерь свою, и
ємъ рѣкъ єж, предаде ю Твоя
изъ женихъ, и рече: ^{a)} се по закону
Іѡнніеву поимъ ю, и ѿведенію
ко отцу твоему, и благослови ихъ. 2
И призвѣ Єдинъ женихъ свою, и вземъ
єї книгу, написа писаніе, и запечатлѣ. 3
И начаша пасті. И призвѣ Рагу-
налъ Єдинъ женихъ свою, и рече єнъ: 4
Сестро, оуғотоби ѿнъ чортогъ, и
введенію ю. И сотвори ѿноже рече: 5
и введеніе ю тамъ, и плаакаса: и
вспомѣтъ слезы дщерь своеѧ, и
рече єнъ: Оупованъ чадо, Гдѣ небеса
и земля да дастъ тебѣ радость
вмѣсту печали твоемъ тоѧ: оупо-
ванъ, дашъ.

a) А мѡнѣ лѣ, с. 5.